

MLADI & USPJEŠNI

SVESTRANA GLAZBENICA

RAZGOVARAO
SAŠA BASTALEC

Razgovarali smo s Nikolinom Furić, studenticom 3. godine na AG u Ljubljani, u klasi prof. Boruta Zagoranskog.

Kada si došla na studij? Kako si se odlučila za Ljubljano? Kako svladavaš slovenski jezik?

Na studij sam došla akademске godine 2009./2010. Pa evo, čula sam dosta pozitivnih stvari o Ljubljani, kao jednom od kulturnih europskih glazbenih središta, kao gradu koji općenito dosta ulaze u razvoj kulture te o samoj Akademiji koja ima dugu tradiciju i na kojoj su svoj umjetnički put počeli mnogi svjetski poznati glazbenici, pedagozi i skladatelji.

Kako si zadovoljna studijem, predmetima?

Vrlo sam zadovoljna profesorima koji su jako pristupačni i kvalitetni. Zanimljivo je koliko se svi osobno zalažu za svoj predmet, unoseći nove ideje za rad na osnovu svojih iskustava stečenih tijekom svog studija ili rada u inozemstvu. Posebno moram naglasiti zadovoljstvo svojim profesorom harmonike, izr. prof. Borutom Zagoranskim. Uz njegov detaljan pedagoški rad i veliko osobno iskustvo, mislim da sam dosta napredovala. Profesor Zagoranski dosta radi na jasnoći glazbenog izraza, zahtijeva da se prije prepuštanja slobodi izvođenja dobro ovlada osnovama i specifičnostima određene skladbe. Odlično daje savjete o kontroli mjeha, a samim time i tona, koji postaje jasan i artikuliran. Ipak, studentima prepušta da sami daju svoj pečat, tj. da unesu i svoje zamisli i stil izvođenja, koji je prikladan za određenu skladbu. Time i pažljivo odabran akademski program, uvijek daje prostor za svakodnevno napredovanje.

Većina profesora kod kojih sam pohađala predmete (harmonija, kontrapunkt, solfeggio) su studirali i različite instrumente i kompoziciju. Tako npr. profesorica solfeggia je skladateljica i violončelistica, profesor harmonije je skladatelj, predaje i solfeggio i ima utjecajnu ulogu u Društvu slovenskih skladatelja (DSS).

Samo vodstvo akademije je jako dobro, iako zbog tek preuzetog bolonjskog sistema imaju dosta izazova. Veliki je izbor izbornih predmeta što je zapravo velika stvar: *modul Jazz* (Jazz harmonija, Big-band, Jazz improvizacija). Profesor Rok Golob je studirao u Americi, inače je multi-instrumentalist, skladatelj i producent), pa npr. *Dimenzije nastupanja* koji pohađam i koji mi puno pomaže u priprema za nastup, za sviranje, pametno vježbanje i sam pogled na glazbu, općenito. Radimo npr. na disanju. Pravilnim disanjem uspijevamo izbjegići nepotrebnu nervozu pred nastup, bliže se povozati sa samim instrumentom, i samim time bolje izvesti određenu skladbu. Sve te stvari su bitne, a mi ih zbog čestog straha od nastupa zaboravljamo, držeći koncentraciju na samom tekstu npr. ili na uvježbanoj dinamici, a takav nastup se ne može nazivati umjetničkim stvaralaštвом. Na sreću, predmet pohađaju i studenti koji sviraju i druge instrumente i smjerove (dirigiranje, kompozicija) pa uspoređujemo stavove i poglede na samu glazbu. Zanimljivo je vidjeti razne poglede na glazbu od drugih studenata. Izuzetna je osoba i profesorica Marina Horak koja predaj taj predmet, svjetski priznata vrhunska pijanistica i pedagoginja, na čiju je inicijativu taj predmet i uvršten u izborne predmete Akademije za glasbo.

Studiranje u Ljubljani mi se sviđa i iz tog razloga što ima puno odjela

i mogućnosti za suradnju i sviranje s drugim instrumentima, slušanje drugih instrumenata, načina sviranja i interpretacije i zbog toga se počinje slušati sama glazba kao takva, a manje instrument kao samo sredstvo izvođenja koje je u tom trenutku i nebitno. Studenti drugih instrumenata su brzo prihvatali harmoniku kao novi odjel na Akademiji i rado surađuju sa nama (različite komorne, ansambl itd.).

Prošle godine u mom glazbenom napredovanju mi je pomagalo i čembalo koje sam upisala kod profesora Egona Mihajlovića, također kao izborni predmet. Profesor je genijalan. Zbog dijela literature koji mi nazivamo transkripcijama, a pisan za čembalo (Frescobaldi, Scarlatti, Couperin, Rameau, Soler, Handel, Bach...), samo upoznavanje ovog prelijepog instrumenta mi se činilo prijeko potrebnim. Instrument je specifičan jer nema mogućnost dinamičnog nijansiranja, osim upotrebe registara. To znači da je, npr. jedini način isticanja teme ili kontrasubjekta u polifoniji, pravilna artikulacija. Prof. Mihajlović me upoznao s najsigurnijim detaljima renesansne i barokne artikulacije, kao i razlikama u artikulaciji talijanske, španjolske, francuske, njemačke i nizozemske škole. Profesor je bilo zanimljivo čuti moje muziciranje na harmonici i to što poštujem neka određena pravila, stilske značajke drugog instrumenta, s vremenom mi je predmet pomogao kod sviranja harmonike na način da još bolje shvatim i povežem glazbene elemente. Profesor koji predaje čembalo, predaje još i Izvođačku praksu na kojoj smo detaljno radili na određenim razdobljima i stilskim značajkama vremena (ukrasi, agogika, fraziranje, artikulacija, improvizacija...) i definirali kakav stil sviranja je „s ukusom“, a kakav ne.

Jazz me pak zanima u smislu kako funkcioniра: pravila, smjerovi i temelji. Pa sam eto bogatija za još informacija o jednom pravcu u glazbi kojim se gotovo i ne bavimo. Npr. u nekim momentima u skladbi (dijelovi) koji stilski podsjećaju na Jazz (harmonija, ritam), lakše shvaćam kako bi bilo dobro to odsvirati.

Reći nam nešto o sredini, o kulturi i mogućnostima grada.

Jako mi se sviđa sredina i gotovo svaki dan je koncert bilo kojeg glazbenog smjera: orkestri, razni solisti, inozemni gosti, od Bacha do suvremene glazbe i što je najvažnije kvalitetna glazba se izvodi od strane vrhunskih glazbenika. Jaku bitnu ulogu ima Društvo slovenskih skladatelja koje potiče mlade skladatelje na suradnju sa studentima. Tako smo u mogućnosti skoro svakoga mjeseca poslušati novonastale skladbe.

Postoje mnoge mogućnosti za nastupanje: to su razne audicije za angažman u raznim sastavima i orkestrima, što pruža mogućnosti da se harmoniku gleda ravnopravno s ostalim instrumentima, a to je jako važno za njezin razvoj kao standardnog klasičnog instrumenta, a i za samoga izvođača. Treba naglasiti audiciju za solistički nastup s trenutno najboljim orkestrima u Sloveniji, kao što su Simfonijski orkestar Slovenije, Simfonijski orkestar RTV Slovenije, Orkestar opere i baleta... Na toj audiciji je i harmonici otvorena mogućnost nastupanja i pružena prilika da predstavi kvalitetnu modernu literaturu za harmoniku i orkestar. Postoje i razne organizacije koje organiziraju koncerete putem javnih natječaja.

Jesi li bila na kakvima audicijama, gdje si sve nastupala?

MLADI & USPJEŠNI

Svirala sam, recimo, prošle godine u Cankarjevom domu, kao solist i u duu. Inače, sviram u duu „Furioso“ s Mirkom Jevtovićem, također studentom 3. godine na harmonici. Imali smo nastupe u Viteškoj dvorani, Križankama, u Dvorani filharmonije Slavka Osterca, zatim na jednom koncertu ciklusu koncerata „Glazba na vodi“ na kojem sam pretrprošle godine svirala, i to na brodu. Bilo je zanimljivo svirati turistima, vani na otvorenom, bilo je fora. Poslužilo je kao jedno svojevrsno i zanimljivo iskustvo. Nastupala sam u ansamblu koji je bio glasbena podloga u performansima poznatih slovenskih šansonjera, Vite Mavrič i Janija Kovačiča. Izvodili smo glazbu koja je napisana u jazz-stilu, a tekstovi su bile pjesme poznatih slovenskih pjesnikinja.

Jesi li se tijekom studija prijavljivala na kakva natjecanja?

Na natjecanju sam bila prošle godine u Puli.

I kakvi su bili rezultati?

Pa eto, prva nagrada. Ma zapravo je bilo lijepo vidjeti svoje kolege i prijatelje iz Hrvatske koji mi ponekad nedostaju.

Kakvi su ti planovi za budućnost?

Trenutno želim završiti preostale godine studija pa ćemo vidjeti hoću li se i dalje usavršavati ili tražiti zaposlenje, ali svakako bih se voljela dalje usavršavati. Planiram duo i dalje. Surađujemo sa skladateljima koji pišu glazbu i pripremaju za naš duo nove skladbe; riječ je o slovenskim skladateljima, što je dobro jer se obogaćuje literatura općenito, a i u Sloveniji postoji tek nekoliko skladbi napisanih za ovaj sastav.

Imat ćemo i nastupe s orkestrom. Ove akademske godine je po prvi puta osnovan harmonikaški orkestar koji vodi moj profesor harmonike Borut Zagoranski. Odaziv harmonikaša, kolega s godine, je vrlo pozitivan i većina nije imala nikada priliku svirati u orkestru. Inače, osim profesora Boruta, harmoniku predaje i profesor Primož Parovel koji radi i na Tajvanu, a kod njega pohađamo i predmet Poznavanje harmonikaške literature.

Postoji li literatura koja ti je jako draga ili neki određeni glazbeni pravac?

Zapravo, podjednako cijenim sve pravce klasične glazbe, mada meni osobno se najviše sviđaju dvije krajnosti, barokna glazba i moderna. Zanimljivo je koliko zajedničkog imaju ta dva pravca. Možda zato što u svim baroknim pravilima tražim neku slobodu, dok u modernoj glazbi u svoj slobodi koju imam, i pak mogu postavljati svoja pravila.

